


<b>Budapestre vonatkozó ujságcikkek</b>				<b>Osztályozás</b>	
Szerző: <i>V. J.</i>				Tárgy: <i>712.21</i>	
Cím: <b>Virágos aszfalton</b>				Hely: 	
Forrás: <i>Népszabadság</i>				Idő: <i>"1960"</i>	
(Hely)		1960. máj. 14.		Személy:	
				Helyszám:	

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest nyomda, Gerlóczy-u. 2. — 14306/51

Pöttömnyi „kertek” nőttek ki a budapesti aszfalton, most még csak főleg a ferencesek templomának környékétől a Nemzeti Színházig, de másutt is. Működő virágvályúkból pompáznak a tavasz első virágai, s üdítő látványt nyújtanak a házak közé szorított városi embernek.

Ezt a kis figyelmességet éppen azért szánta a fővárosi tanács a lakosságának, hogy enyhüljön a körengteteg sivársága, ha semmi zöld sincs, és nem is lehet kert, teret varázsolni a lakóépületek mellé, legalább, ilyen szerény kertek között, virág díszítse a környéket. A főváros lakói nagyon szeretik a virágot, s köztudomású, hogy nálunk az egyik legkedveltebb „hobby”, szórakozás, időtöltés: a kertészkedés. Nem is csak a lakásban, hanem annak környékén is. A Nagy Lajos úti lakóházak családjai például szívesen szánják rá szabad idejük egy részét a környezet virágos csinosítására. Hogyne fogadnák hát örömmel a pestiek az új „aszfaltvirágokat”, az ízléses kővázákat!

Amikor az első virágvályúkat próbaképpen kitették a Kálvin térre, a virágtermelő vállalat emberei nem jósoltak jövőt ennek, s szkepticizmusuk nem is látszott alaptalannak, hiszen a budapesti szemetelés állandó kabarétéma. S mi történt? A próbaidő két hete

alatt a virágvázák feltűnően tisztán megmaradnak, senki sem tévesztette össze őket szeméttelével vagy hamutartóval, és egyetlenegy árvácska sem hiányzott. Azóta az amúgy is füves Kálvin téren befejeződött a kísérlet, a virágvályúkat elvitték más, barátságatlanabb és aszfaltosabb helyre, s a környékbeliek azóta is neheztelnek emiatt.

Nyugodtan lehet tehát jövőt jósolni a kedves kezdeményezésnek, a „virágos Budapest”-akció hatásos lépésének. Az első nyilvános virágvázákat követik a többiek is, nemcsak a Belvárosban, hanem a félreesőbb, szűkebb, sötétebb utcákban is, ahol talán még nagyobb szükség van egy kis üdeségre, de ahol persze, nem zavarják a forgalmat a járdákon elhelyezett kőládák (ez a veszély egyébként mutatkozik már most is). A tervek és az óhajok szerint a legilletékesebbek, a kerületi tanácsok folytatják a kezdeményezést, s számítanak rá, hogy intézmények, vállalatok is átveszik a maguk házatáján.

Reméljük, hogy a kezdeti kedv és lendület nem lohad le, mert csak úgy van értelme az egésznek, ha a kis virágvályúkat állandóan, szeretettel ápolják majd. Akkor tartós marad az a szép színfolt, amely kétségtelenül szebbé teszi Budapest képét.

V. J.//